

Minjung Kim

The Pulse of Ink, Paper, and Fire

Jan 21 — Mar 7, 2026 | Brussels

Almine Rech Brussel kondigt met veel plezier Minjung Kim's tweede solotentoonstelling bij de galerie aan 'Minjung Kim: The Pulse of Ink, Paper, and Fire', te bezichtigen van 21 januari tot 7 maart 2026.

Kim, geboren in Gwangju in Zuid-Korea, volgde een opleiding in traditionele Koreaanse schilderkunst voordat ze haar studie voortzette in Milaan, Italië, waar ze een onderscheidende beeldtaal ontwikkelde op het kruispunt van oosterse gevoeligheid en westerse abstractie. Nu afwisselend woonachtig in Frankrijk en de Verenigde Staten heeft ze een uniek oeuvre opgebouwd dat de mogelijkheden van het traditionele Koreaanse moerbeipapier *hanji* vergroot. Ze exposeert al meer dan dertig jaar lang internationaal.

Hanji staat centraal in de werkwijze van Kim en is onlosmakelijk verbonden geraakt met haar artistieke identiteit. Tijdens haar jaren in Milaan, in een veranderende Europese kunstscene die zich steeds meer openstelde voor nieuwe media, koos ze *hanji* als haar eigen taal. Door de jaren heen heeft het materiaal zich ontwikkeld van medium tot metafoor, waarbij het als drager van herinneringen en als organische huid fungeert.

De sporen van pigment, water en vuur die in het *hanji*-oppervlak zijn geëtst, creëren een rijke textuur die de fysieke afdrukken van tijd en proces oproept. Fragiel maar veerkrachtig belichaamt *hanji* de balans tussen contemplatie en expressie die Kim's kunst definieert en voortvloeit uit haar diepe kennis van twee culturen.

Kim's werk ontvouwt zich in een cyclische structuur waarin het ene schilderij het volgende voortbrengt. In plaats van een vooraf bepaald plan te volgen, laat de kunstenaar elk werk ontstaan door de handeling van het maken zelf. Dit intuïtieve ritme schept organische verbindingen binnen haar serie en vormt een praktijk die wordt gedragen door herhaling en vernieuwing. Met dit vertrouwde proces keert ze terug naar de oppervlakte in de geest van een nieuw begin, een continuïteit die herhaling transformeert in ontdekking.

Kim beschrijft haar werk als “*het achterlaten van sporen van de tijd die ik heb geleefd.*”

Haar creaties kunnen worden begrepen als een manier om het proces van het leven zelf te visualiseren. Elk oppervlak wordt opgebouwd uit lagen gesneden, geschroeid, gevouwen en over elkaar gelegd papier. Die langzame, doelbewuste handeling van het op elkaar plaatsen is veel meer dan een eenvoudige schildershandeling. Het wordt een vorm van meditatie waarin herinnering gestalte krijgt en emotie voortduurt als een subtiele afdruk van geleefde ervaring. Elk doek wordt een veld waarin in de loop van de tijd sporen verschijnen, die zowel de vloeiende stroom van het bestaan oproepen als het onherroepelijk verstrijken ervan.

Onder haar belangrijkste series geeft *Phasing* het duidelijkst uitdrukking aan de essentie en oorsprong van de kunstenaar, geworteld in haar levenslange beoefening van kalligrafie. Dit oeuvre verenigt kalligrafische gebaren met het tactiele karakter van *hanji* en visualiseert een spanning waarin tegengestelde krachten – robuustheid en kwetsbaarheid, beheersing en loslaten, duurzaamheid en verandering – naast elkaar bestaan. De kenmerkende werkwijze van Kim bestaat hier uit het verbranden van dunne vellen papier als echo van de sporen van kalligrafische inktstreken, die ze bevestigt aan het oppervlak, waarna ze er dikker papier achter plaatst. Zo creëert ze gelaagde diepten die stilstand en beweging, kwetsbaarheid en volharding in zich bergen.

Kim heeft opgemerkt: “*Waar we vandaan komen, verandert nooit.*” Haar werk absorbeert invloeden van buitenaf en blijft tegelijkertijd verankerd in een essentiële identiteit. In plaats van vernieuwing omwille van de vernieuwing na te streven, verdiept ze wat voor haar het meest authentiek en resonerend voelt, dat ze versterkt door jaren van aanhoudende verkenning. Door dit voortdurend streven wordt haar kunst een uitdrukking van stille veerkracht, een meditatie over continuïteit, balans en transformatie. Elke laag, elke verbranding en elke vouw registreert niet alleen het verstrijken van de tijd, maar ook een toestand van aandachtige kalmte. In deze verstilling bestaan verschil en dualiteit naast elkaar en onthult zich een kunst die minder gaat over ‘aankomen’ dan over ‘worden’, een geleidelijk ontvouwen dat het ritme van het leven zelf weerspiegelt.

— Sungyoon Ahn, curator en onderzoeker.